

تحلیل نشانه‌های معماری در سیمای شهر بوشهر

سارا فروتن*^۱، حسین مهدوی پور^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه علم و هنر یزد (Sara.forutan@yahoo.com)

۲- استادیار گروه معماری، عضو هیئت علمی دانشکده هنر و معماری یزد (hmahdavi@yazd.ac.ir)

چکیده

تحلیل نشانه شناسانه و کشف معنا از طریق بازشناسی نظام نشانه‌ای صورت می‌گیرد. از نظر علم نشانه‌شناسی شهر و سیمای آن محل تلاقی فرهنگ‌هاست و به‌کارگیری نشانه به مثابه ابزاری برای تحلیل و ارزیابی هویت، استعاره‌ها و دلالت‌های تصریحی در ساختار شهر نمودی از کاربرد نشانه‌شناسی در سیمای شهری است و نیز برای فهم علم نشانه‌شناسی در سیمای شهر درک قواعد بازی نشانه‌ها الزامی است که متأسفانه امروزه سیمای شهر بیان از تعدد حرف‌هایی دارد که معنای واقعی خود را دنبال نمی‌کند. در این نوشتار با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی و به کمک فنون کتابخانه‌ای و میدانی ابتدا به تبیین جایگاه علم نشانه‌شناسی در حوزه معماری شهری پرداخته شده و با دسته‌بندی نشانه‌ها و ملاک‌های مختلف معنا و نمادهای فرهنگی آن و نیز با ارزیابی و کمک این علم، نشانه‌های کاربردی-در سیمای شهر بوشهر شناخته شده است. در نهایت با توجه به رویکرد نشانه‌شناسی این نتیجه حاصل شد که سیمای بناهای قدیمی شهر بر اساس معنا و نظم نشانه‌های کاربردی-فرهنگی در مکان مورد نظر شکل گرفته است و نشانه‌ها در تشخیص و تعریف بناهای شهری و ساخت سیمای شهر در ذهن کاربر در دو جنبه کارکردی و زیباشناختی دارای رابطه‌ای تنگاتنگ است و استفاده از علم نشانه‌شناسی به عنوان ابزاری برای تحلیل و درک مفاهیم و ساختار ظاهری در بناهای شهر بوشهر راهی است که به معماران این شهر توصیه می‌شود.

واژه‌های کلیدی: نشانه شناسی، نشانه‌های معماری، سیمای شهری، شهر بوشهر.